

לק"י יום חמישי ג' כסלו התשפ"א בשל"ב

פסק הלכה

נדרשתי לחוות דעתי העניייה אודות השמה והשערוריה אשר נהיתה בארץ בעוה"ר לפני כשבועים שנה אחרי העלייה הגדולה מתימן על כנפי נשרים בשנת התש"ט, שנעלמו מאות מילדיהם הקטנים ונלקחו מחיק אמותם, ולא נודעו עד היום הזה עיקבותם. הממונים עליהם טענו שהיו חולים ונקברו, אך זה חשוד מאד כי עכ"פ היה שלא בנוכחות בני משפחתם. וכל החקירות והדרישות עד עכשיו, העלו חרס, ולשמים עולה זעקתם.

והנה זה מקרוב הוחלט והוסכם ע"י השלטונות להרשות לבני משפחותיהם לפתוח את הקברים לראות ולבדוק אם אמת נכון הדבר שאכן יש שם עצמות, דהיינו שאין הקברים ריקים. וגם אם כן נמצאות שם עצמות, לעשות להם בדיקת דנ"א לאמת אם הם הם, ולפי זה ימשיכו לפעול הלאה. מעתה יש לדעת האם מותר הדבר עלפי ההלכה לדעת תורתנו הקדושה, כאשר שואלי"ם הילכו בו להורותם.

זאת אשיב בס"ד כי אחר העיון וליבון העניין בספרי הפוסקים ראשונים ואחרונים, עלה בידינו שהדבר מותר, ואין בזה חשש חלילה מצד בזיון למת, או משום חרדת הדין וכדומה, וכאשר ביארנו בס"ד המקורות והנימוקים לכך בשערי יצחק מסעי התשע"ז וז"ל התשפ"א בהרחבה. ואדרבה נראה שהדבר הוא לטובת החיים והמתים ולתועלתם, וגם לכבוד כל ישראל עם קדושים שאינם מעלימים עין ומחרישים לנוכח גזילתם, ולהוקיע נגד השמש מוכרי נפשות אחיהם מבני ישראל להותם.

אבל זה אך ורק בתנאי כפול ששומרים בעינא פקחא על כבוד המתים, ומקדימים לבקש מחילתם. ואין לוקחים זולת מעט הנחוי, וגם מחזירים אותו לקבר סמוך אחרי בדיקתם. וכל העניין מתחילה ועד סוף, ייערך בפיקוח תלמיד חכם מנוסה ובקי בהלכותם ובמלאכתם.

ביקרא דאורייתא

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

